

اعتصاب جهانی ۸ مارس

فراخوان جنبش زنان نون اونا دی منو در ایتالیا

ترجمه‌ی گروه ایران پروتستس ایتالیا

توضیح پراکسیس: متن زیر ترجمه‌ایست از فراخوان جنبش فمینیستی نون اونا دی منو^۱ (نه یک زن کمتر) در ایتالیا که در روزهای پایانی ژانویه‌ی امسال در وبسایتی با همان نام منتشر شد. ما اینک ۸ مارس را پشت سر گذاشته‌ایم و زمان فراخوانِ متن سپری شده است؛ و شاهد بودیم که بسیاری از زنان و فمینیست‌ها در روز ۸ مارس در ایتالیا، و نیز در بسیاری از کشورهای جهان، در اعتصاب فراملی شرکت کردند و به راهپیمایی‌های اعتراضی پرداختند. با این حال، انتشار متن فارسی آن همچنان می‌تواند برای آشنایی با گفتمان این جنبش و اشاعه‌ی بینش آن‌ها و مطالبات مترقی‌شان مفید باشد. ما پیش‌تر نیز فراخوان و بیانیه‌هایی از جنبش فمینیستی آرژانتین (تقریباً با همین نام) و درباره‌ی اعتصاب بین‌المللی زنان منتشر کرده‌ایم^۲. از گروه ایران پروتستس ایتالیا برای ارسال این متن سپاس‌گزاریم.

* * *

در روز ۸ مارس ما در همه‌ی قاره‌های جهان با فریاد «نه یک زن کمتر» به اعتصاب فمینیستی دست خواهیم زد! همه‌ی فعالیت‌های کاری و مراقبتی/پرستاری را، چه با مزد و چه بی مزد، متوقف خواهیم کرد. اعتصاب را به اماکن کاری و منازل، به مدارس و دانشگاه‌ها، به بیمارستان‌ها و به میادین خواهیم برد. ما دست به سینه [به نشانه‌ی امتناع از کار] می‌ایستیم و مشاغل و سلسله‌مراتب جنسیتی را رد می‌کنیم. تولید و بازتولید جامعه را متوقف می‌کنیم. ۸ مارس روزی است که ما اعتصاب می‌کنیم!

1 Non Una di Meno

۲ برای نمونه رجوع کنید به متون زیر در وبسایت پراکسیس:

[فراخوان ۸ مارس: به سوی یک انترناسیونال فمینیستی: فراخوان فمینیست‌های سوسیالیست برای سازمان‌دهی گردهمایی‌های فراملی](#)

[فمینیسم ضد-سرمایه‌داری آرژانتین: مصاحبه با زنان سازمانده جنبش فمینیستی اونا منوس در آرژانتین](#)

[خشم و سرخوشی؛ آتش از آن ماست: دو بیانیه از ائتلاف فمینیستی آرژانتینی نی اونا منوس](#)

[فراخوان «خودت رو بکش بالا»: برای فمینیسم ۹۹ درصد و اعتصاب بین‌المللی رزمنده در روز ۸ مارس](#)

در ایتالیا از هر سه زن بین سنین ۱۶ و ۷۰ سال یک زن قربانی خشونت یک مرد بوده است؛ نزدیک به ۷ میلیون از زنان در معرض خشونت جسمی و جنسی بوده‌اند؛ سالانه حدود ۲۰۰ زن توسط شوهر یا دوست پسر حال یا سابق‌شان به قتل می‌رسند. یک میلیون و چهارصد هزار زن قبل از ۱۶ سالگی مورد تجاوز جنسی قرار گرفته‌اند. یک میلیون زن مورد تجاوز یا سوء قصد تجاوز قرار گرفته‌اند. ۴۲۰ هزار زن مورد آزار یا تهدید جنسی در محل کار خود قرار گرفتند. تنها کمتر از نیمی از زنان بالغ در بازار رسمی کار استخدام می‌شوند. تبعیض مزدی بسته به حرفه از ۲۰ تا ۴۰ درصد زنان شاغل را فرا می‌گیرد. یک سوم زنان کارگر شغل خود را به دلیل زایمان ترک می‌کنند.

اعتصاب پاسخ ما به تمام اشکال خشونت‌ست که به طور نظام‌مند زندگی ما را، در خانواده، محل کار، خیابان، بیمارستان‌ها، مدارس و در درون و بیرون از مرزها نشانه گرفته‌اند.

زن‌کشی، تجاوز، توهین و آزار و اذیت در محل کار، خشونت خانگی، تبعیض و خشونت علیه زنان دارای ناتوانی‌های جسمی، ویزای اقامت مشروط بر ازدواج، موانع بی‌شمار برای دسترسی به سقط جنین، اعمال خشونت‌های پزشکی و روانی بر بدن و زندگی ما، قرارداد موقت با حجم کار دو برابر و نصف مزد، نظام رفاهی که دیگر وجود ندارد و وزن خود را بر دوش کار پرستاری رایگان انداخته و در این فقر عمومی از آن سوء استفاده می‌شود. ما علیه تمامی این خشونت‌های ساختاری، که آزادی را از ما سلب کرده‌اند، اعتصاب می‌کنیم!

ما در سراسر جهان علیه روی کار آمدن راست ارتجاعی که با نولیبرالیسم پیمانی پدرسالارانه و نژادپرستانه امضا کرده اعتصاب می‌کنیم. ما هر کس که این اتحاد را نفی می‌کند به اعتصاب فرا می‌خوانیم. از برزیل تا مجارستان، از ایتالیا تا لهستان، سیاست‌های ضد زن، ضد لژیون، ضد ترنس*، دفاع از خانواده و نظام‌های پدرسالارانه، و حمله به آزادی سقط جنین، به موازات جنگ علنی علیه مهاجران و ملت رُوما (rom) به پیش برده می‌شوند. شاهد به‌کارگیری بی‌مانند ترکیبی از پدرسالاری و نژادپرستی به‌مثابه‌ی سلاح‌هایی برای استثماریم. پدران و ارباب‌ها، دولت‌ها و کلیساها همه می‌خواهند ما را سر- جای خود بنشانند؛ ما اما نمی‌خواهیم سر جای خود بنشینیم و به این دلیل در روز ۸ مارس اعتصاب می‌کنیم!

ما اعتصاب می‌کنیم، زیرا مخالف لایحه‌ی «پیلون» در مورد جدایی زوج و حضانت هستیم، لایحه‌ای که به زنان حمله کرده و از فرزندان استفاده‌ی ابزاری می‌کند. ما علیه قانون «سالوینی» می‌جنگیم، قانونی که مانع آزادی و حق تعیین سرنوشت مهاجران می‌شود و به خشونت نژادپرستانه مشروعیت می‌دهد. ما حملات «ایدئولوژی جنسیتی» را تحمل نخواهیم کرد، تهاجمی که قصد تحمیل ایدئولوژی پدرسالارانه در مدارس و دانشگاه‌ها را دارد. ما «درآمد شهروندی» جعلی بر مبنای خانواده را محکوم می‌کنیم؛ جعلی به این دلیل که ما را مجبور می‌سازد فقیر و تحت کنترل سرکوب‌گرایانه‌ی دولت بمانیم. ما انعطاف‌پذیری جعلی مرخصی ازدواج را که مسئولیت مراقبت از فرزندان را فقط بر دوش مادر می‌اندازد، محکوم می‌کنیم. ما در این روز در تمامی قاره‌ها میادین شهرها را در دفاع از آزادی تصمیم‌گیری بر زندگی و بر بدن خود، آزادی تحرک، آزادی مدیریت روابطمان خارج از چارچوب خانواده‌ی سنتی و برای رهایی از باج قراردادهای موقتی اشغال می‌کنیم.

ما خواهان درآمد کافی برای تعیین سرنوشت خویش هستیم، و حداقل دستمزد برای اروپا و رفاه اجتماعی را در سطح جهانی مطالبه می‌کنیم. ما خواستار سقط جنین رایگان، امن و آزادیم. ما می‌خواهیم در زندگی‌هایمان خودگردانی و آزادی انتخاب داشته باشیم، ما خواهان تقسیم عادلانه‌ی بار کار مراقبتی و پرستاری هستیم. ما می‌خواهیم آزاد باشیم هر کجا که خواستیم بدون ترس برویم، جابه‌جا شویم و علیه خشونت نژادپرستانه و نهادینه‌شده بایستیم. ما خواهان ویزای اقامت اروپایی بدون قید و شرط هستیم. این کلمات کلیدی قدرت یک جنبش جهانی را در خود دارند. بله، در روز ۸ مارس ما اعتصاب می‌کنیم!

جنبش جهانی فمینیستی معنا و توان جدیدی به واژه‌ی اعتصاب داده است؛ واژه‌ای که سال‌هاست به‌وسیله‌ی سیاست‌های اتحادیه‌های صنفی معنای خود را از دست داده بود. باید مبارزه کنیم تا هر کسی، فارغ از نوع قرارداد کاری‌اش، و به‌رغم باج‌گیری با ابزار تمهیدهای مکرر قراردادهای کاری یا کار غیرقانونی، بتواند اعتصاب کند. باید از یکدیگر حمایت کنیم و روابط همبسته‌مان را تقویت و مستحکم کنیم تا بتوانیم علیه کار مراقبتی و پرستاری اعتصاب به راه بیاندازیم، کاری که به رسمیت شناخته‌شدن آن به‌عنوان کار هنوز با دشواری‌های زیادی روبه‌روست. از این رو، ما تمامی اتحادیه‌های کارگری را فرا می‌خوانیم تا روز ۸ مارس را روزی برای اعتصاب عمومی اعلام نمایند و از همه نمایندگان و کارگران زنی که می‌خواهند به این اعتصاب بپیوندند، به‌طور عملی و واقعی حمایت کنند، و مجامع بحث و تصمیم‌گیری را تشکیل داده و دیدار کارگران زن با هسته‌های محلی «نه یک زن کمتر» را در راستای حفظ استقلال جنبش فمینیستی تشویق کنند. این اعتصاب فرصتی بی‌نظیری برای تأیید قاطعانه‌ی قدرت‌مان و شنیده‌شدن صدایمان است.

با اعتصاب همه جنسیت‌ها و به‌دست همه جنسیت‌ها، رهایی تمامی سوژگی‌ها را به‌همین می‌گذاریم و بر حق تعیین سرنوشت بر بدن خود علیه خشونت، بیمارسازی و روانی‌سازی ترنس‌ها و بیناجنسی‌ها تأکید می‌کنیم. ما در ضدیت با تبعیض‌هایی که علیه انسان‌های دارای توانایی‌های کم بدنی اعمال می‌شوند، خواهان حق تعیین سرنوشت و امیال را برای همگان مطالبه می‌کنیم.

ما با اعتصاب در مصرف و از طریق شیوه‌ی مصرف‌مان بار دیگر بر اراده‌ی خود برای تغییر نظام موجود به‌نظامی که نوع دیگری از سبک زندگی را بر کوه‌ی زمین طرح‌ریزی کند و بدیلی علیه جنگ، استعمار، و استثمار زمین، قلمروهای جغرافیایی، و بدن‌های انسان‌ها و حیوانات باشد، تأکید می‌ورزیم.

با اعتصاب از کار تولیدی و بازتولیدی ما تمامی حوزه‌هایی که در آن‌ها خشونت اقتصادی، روحی و فیزیکی بر زنان بازتولید می‌شود را مسدود می‌کنیم.

«نه یک زن کمتر»، فریادی است که این قدرت و این صدا را بیان می‌کند. اعتصاب فمینیستی پاسخی است در مقابله با خشونت پدرسالارانه و نژادپرستانه‌ی جامعه نولیبرالی. ما اعتصاب می‌کنیم تا زمانه‌ی نوینی خلق کنیم.

حالا که زندگی ما [برایشان] ارزشی ندارد، ما اعتصاب می‌کنیم!

مارس ۲۰۱۹

منبع: Non una di meno: l'8 marzo noi scioperiamo / March 2019

اسفند ۱۳۹۷

پراکسیس

www.PRAXIES.org